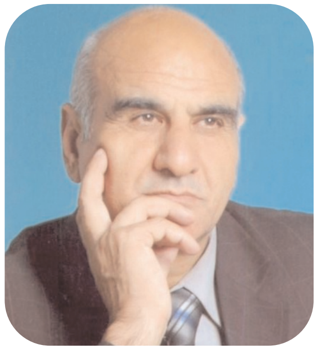

Asim Yadigar

NƏFƏS

Dünyanın nəfəsi təngiyir yaman,
Dünyaya təzə bir nəfəs ver, Allah.
Yerdən də, göydən də üzülüb əllər,
Bizə yaşamağa həvəs ver, Allah.

Çirkaba bürüdük dünyanı tamam,
Məzlumun ahını ucaltdıq göyə.
Soxdun barmağını gözlərimizə
"Hələ ölməmişəm, mən varam"- deyə.

Yerin allahları əsir, titrəyir,
Qorxu bürüyübdü canını daha.
Allah tanımayan allahsızların
Əlləri uzanıb bu gün Allaha.

Hara qaçacaqlar bu yer üzündən,
Bir səma altından qaçmaq olurmu?
Ümmanlar qabarır, dağlar aşınır,
Özgə bir dünyanı qucmaq olurmu?

Tanrım, bu nə bəla, bu necə dərddir,
Sınağa çəkirsən Yer kürəsini.
Yerin allahları qorxu içində
Necə batırıblar bir göz səsini.

Bu da bir sınaqdı, bir imtahandı,
Kim necə çıxacaq sınaqdan, Allah
Kimlər bu sınaqdan üzüağ çıxıb,
Kimlər öləcəkdi qınaqdan, Allah.

Bir gözə görünməz virus əlində
Əsir- yesir olub bu qoca dünya,
Hələ də çoxları inanmayır ki,
Bu bir həqiqətdi, yoxsa ki röya.

Dünyanın nəfəsi təngiyir yaman,
Dünyaya təzə bir nəfəs ver, Allah.
Yerdən də, göydən də üzülüb əllər,
Bizə yaşamağa həvəs ver, Allah.

Tanrım həkimlərin köməyi olsun

"Evdə qal"- deyirlər, evdəyəm, evdə,
Ürəyim yığışmır evə neyləyim.
Dilimin ucunda dua səslənir,
Onu kimə deyim, kimə söyləyim:
-Tanrım həkimlərin kömәgi olsun!
Həkim el anası,-dərdə yanandı,
Yanır od içində Səməndər kimi.
Mən təkcə özümü düşünmürəm ki,
Halına yanıram min-min həkimin-
Tanrım həkimlərin köməyi olsun!

Bizim həyatımız ona bağlıdır,
Ağrımın, acımın məlhəmi odur.
Bu gün yer üzündə milyon insanın
Ən yaxın sirdaşı, mərhəmi odur-
Tanrım həkimlərin köməyi olsun!

TÜRKÜN GÜCÜ

"Mən desəm ki, almanlar ağıllı millətdir, verin dünyanı almanlar idarə etsin, milliyətcə alman olduğum üçün məni qınayarlar, odur ki, deyirəm: "Dünyanı verin türklər idarə etsin, çünki türklər ən ədalətli və insaflı millətdir".

HEGEL
Alman filosofu

Haqq, ədalət pozulur
dünyanın hər yerində,
Belə getsə qopacaq
dünya öz mehvərindən...
Zamanın ağrıları
gah üzdə, gah dərində,
Bu dərdlərin əlacı
türk oğlu türkdə ancaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Çalın-çarpaz dağ çəkib
dünyanın sinəsinə,
Zalımlar axıdırlar
su yerinə qan yenə,
Çoxu deyir: dünyanın
dərdi qalmayıb mənə.
Dünyanın dərdi, qəmi
hələ də qucaq-qucaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Haqq, ədalət deyirik! -
ədalət türkdə olur,
Hünər, qeyrət, cəsarət,
dəyanət türkdə olur,
İnsanlığa mərhəmət,
məhəbbət türkdə olur,
Əbədidir, sönməzdir
türkün çatdığı ocaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Min illərdir ucalır
dünyada türkün səsi,
Gündoğanla günbatan
türk yurdu, düşərgəsi,
Hər eldə, hər qitədə
oxunur türk nəğməsi.
Bu nəğmənin xalında
xoşdur həyat, yaşamaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Metesi, Atillası,
Teymuru, Çingizi var,
Tarixin yaddaşında
türk möhürü, izi var,
Türk ədalət sevəndir -
öz hökmü, öz sözü var.
Atatürk, Heydər olub
yolunda işıq, mayak,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Türk qoymaz ki, kimsənin
haqqı yeyilə, itə,
Haqsızlıq cayır kimi
arta, hər yerdə bitə.
Tanrısın sevəndi türk,
səcdə eyləməz bütə.
Vüqarda, əzəmətdə
türk özü də dağdı, dağ,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Türk uyğur, qaraqalpaq,
qaqauz, türkmən, qazax...
Milyon-milyon türk oğlu
güvənibdir haqqa bax,
Adı ayrı olsa da,
soyları birdir ancaq,
Bir kökdən qidalanır,
güc alır neçə budaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

Dünya türkə qənim yox,
dost olsa, qardaş olsa,
Ağrı-acılarına,
dərdinə sirdaş olsa,
İnsanların qəlbinə
sevgi, məhəbbət dolsa,
Türk bütün insanlığa
açar xoş üzlə qucaq,
Dünyanı dərddən, qandan
ancaq türk qurtaracaq!

İki maska

Bir xəstəm mənə iki maska gətirdi.
Həkim dostumun dediklərindən.

Elə bll dünyanı verdilər mənə
Dünyanın bu çətin, ağır anında.
İşə bax, özünü düşünmür xəstə,
Xəstənin fikri də həkim yanında.

Kövrəldim xəstəmin bu qayğısından
Bir anda buludtək doldu gözlərim.
Bilmədim nə deyim, nə söyləyim mən,
Qırıldı muncuqtək sanki sözlərim.

Həkimə dikilib dünyanın gözü.
Dünya həkimlərin divanəsidir.
Həkimlər özünü unudub tamam
Ancaq xəstələrin pərvanəsidir.

Çarpışır ölümlə həyat dünyada,
Asılıb bir incə tükdən dünyamız.
Şəfqətli əllərlə qurtaracaqdır
İnanın bu ağır yükdən dünyamız.

Həkim xəstəsinə yandığı qədər
Xəstə də həkimin düşünür bu gün.
Biz qalib çıxarıq bu sınaqdan da
Biri birimizi sevdiyimizçün.

Nağıl

Bu neçə atəşdi yanır içimdə,
Bu oddan alışır, yanır içim də.
Yanğıma səpməyə su tapılmayır,
Sonuncu nəğməsin son nəfəsində
Son dəfə oxuyan Qu tapılmayır.
Şimşəklər lal olub, susub, kiriyib,
Bəlkə bir şimşəktək çaxıb gedəsən,
Bəsdi bu dünyanın ağrısı, dərdi,
Bəlkə bu dünyadan çıxıb gedəsən!
Gedəsən geçənin sükutu kimi,
Göylərin yağışsız buludu kimi.
Gedəsən, dolasan gözlərdən uzaq,
Gözünü buludtək sıxıb gedəsən.
Baxasan dünyaya sonuncu kərə,
Sonra öz yükünü yığıb gedəsən.
Yer səni axtara -tapa bilməyə,
Göy səni axtara-tapa bilməyə.
Bir qaya olasan, sıldırım qaya,
Kimsə bir də səni çapa bilməyə,
Kimsə bir də səni tapa bilməyə!
Gedəsən, nə qəbrin, nə izin qala,
Qala beş-on kəlmə xoş sözün qala.
Torpağa əkələr sözünü sənin,
Durub gözləyələr özünü sənin.
Görəsən yoluna bir baxan varmı,
Hardasa səninçün darıxan varmı!
Gözünün kökləri saralanacan,
Səbrlər tükənib daralanacan
Bu Yer kürəsində yoxa çıxasan!
Qoyub əllərini qaşının üstə
Bir də öz yoluna özün baxasan.
Deyələr nə vaxtsa qayıdacaqdır,
Qayıdıb dağ-daşı oyadacaqdır.
Sənin yoxluğuna bu yer üzündə
Nə kimsə darıxa, nə gözü dola.
Dünyaya gəlişin bir nağıl idi,
Dünyadan gediş də bir nağıl ola!

Ədalət.- 2020.- 13 may. S. 7.